

Sygn. akt VU 1127/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. w Kaliszu

odwołania J. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 lipca 2013 r. Nr E- (...)

w sprawie J. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do niezrealizowanego świadczenia

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił J. N. wypłaty niezrealizowanego świadczenia przysługującego zmarłej siostrze H. N., podnosząc, iż zmarła nie pozostawała na utrzymaniu wnioskodawczyni.

Odwołanie od decyzji złożyła J. N., wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej siostrze. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wezwana do sprawy A. G. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

H. N. zmarła dnia 13 kwietnia 2013 r. jako panna. Jej ostatnim miejscem zamieszkania było K.. Zmarła zajmowała tam lokal nr (...), przy ulicy (...). Mieszkała sama. Do chwili śmierci przysługiwała jej emerytura w wysokości 1 301,62 zł brutto miesięcznie. Przed waloryzacją emerytury do lutego 2013 r. wysokość emerytury to kwota ok. 1 250 zł miesięcznie. Nie miała nikogo na utrzymaniu. Pozostawiła siostrę A. G., mieszkającą w tym samym budynku co zmarła tylko w innym lokalu oraz odwołującą J. N. mieszkającą także w K., tylko przy ulicy (...). Odwołująca z racji pokrewieństwa pomagała zmarłej uczestnicząc w jej pielęgnacji oraz zakupie podstawowych towarów: żywności, leków, odzieży, opału. Pomagała również gdy zmarła przeprowadzała remont łazienki. Za zgodą zmarłej, odwołująca dysponowała kwotą emerytury zmarłej. Z tego świadczenia pokrywane były wydatki zmarłej na bieżące utrzymanie oraz zakup opału (dowód: zeznania odwołującej).

Z przyznanego zmarłej świadczenia emerytalnego nie była prowadzona egzekucja (por. akta emerytalne).

Dokonując powyższych ustaleń sąd dał wiarę odwołującej częściowo i to w odniesieniu do tylko do udziału odwołującej w dokonywaniu zakupów na bieżące utrzymanie oraz zakupu opału. Pozostałym zeznaniom odwołującej sąd nie dał wiary. W szczególności sąd nie dał wiary zeznaniom odwołującej o dopłacaniu do emerytury zmarłej kwoty około 500 zł miesięcznie. Okoliczności o dopłatach nie znalazły potwierdzenia w zestawieniach wydatków na utrzymanie zmarłej w porównaniu do wysokości świadczenia pobieranego przez odwołującą i kosztów jej bieżącego utrzymania.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku – małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku – innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba. W realiach niniejszej sprawy tylko przesłanka w postaci pozostawiania zmarłej osoby na utrzymaniu osoby wnioskującej o przyznanie niezrealizowanych świadczeń podlega badaniu albowiem odwołująca jest siostrą zmarłej i nie spełnia warunków do renty rodzinnej po zmarłej.

Przez użyte w powyższym przepisie pojęcie pozostawiania przez zmarłego na utrzymaniu członka rodziny należy rozumieć sytuację, kiedy zmarły wystąpił z wnioskiem o przyznanie świadczenia i w ogóle go nie otrzymał lub sytuację, gdy otrzymane świadczenie zostało przyznane w najniższej wysokości, zaś koszt zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb zmarłego był znacznie wyższy niż kwota uzyskanego świadczenia (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 16.01.2014 r. w sprawie III AUa 859/13).

Ponadto, należy wskazać, że świadczenie pomocy, a nawet opieki, nie wchodzi w zakres pojęcia „pozostawiania na utrzymaniu”, które ma ściśle materialne znaczenie, a jego miarą jest zapewnienie środków pieniężnych koniecznych do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb osoby pozostającej na utrzymaniu.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że nie została spełniona powołana wyżej przesłanka z art. 136 ust. 1 ustawy w postaci wystąpienia o świadczenie i nieotrzymania go przed śmiercią i pozostawiania w tym okresie na utrzymaniu odwołującej, albowiem zmarła posiadała własne świadczenie o wysokości porównywalnej ze świadczeniem uzyskiwanym przez odwołującą. Ze świadczenia tego pokrywane były wydatki na bieżące utrzymanie. Jak wynika z zeznań odwołującej co do rodzaju wydatków zmarłej i kwot koniecznych na ich pokrycie, kwota przyznanego zmarłej świadczenia wystarczała na pokrycie tych wydatków. Nie sposób zatem, że wobec otrzymywanego świadczenia pozostawał zmarła na utrzymaniu odwołującej.

W tych warunkach odwołanie podlegało oddaleniu.